

Sygn. akt IV P 19/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Bełchatowie Wydział IV Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia SR Beata Grabiszewska

Ławnicy: B. T., J. J.

Protokolant: Wiesława Rudzka

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 roku w Bełchatowie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko Zakładowi (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę

1. zasądza od pozwanego Zakładu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz powódki W. K. kwotę 30.000,00 zł (trzydzieści tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 marca 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego Zakładu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz powódki W. K. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4. nakazuje pobrać od pozwanego Zakładu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bełchatowie kwotę 1.500,00 zł (jeden tysiąc pięćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych;

5. wyrokowi w punkcie 1. (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100).

Sygn. akt IV P 19/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 marca 2017 roku, skierowanym przeciwko Zakładowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B., W. K. wniosła o zasądzenie kwoty 30.000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę wraz

z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Powódka wносиła również o przywrócenie terminu na wniesienie odwołania w razie wprowadzenia powódki w błąd, co do przysługującego jej 21 dniowego terminu do wniesienia odwołania.

W uzasadnieniu pozwu ponosiła, że w dniu 31 stycznia 2017 roku na posiedzeniu Rady Nadzorczej pozwanego powódka została odwołana z tą datą z pełnionej funkcji członka zarządu, a następnie dokonano powołania nowego zarządu. Powódka na tym posiedzeniu była obecna, więc ustnie poinformowano ją o tym fakcie, ale uchwały podjętej w tym zakresie jej nie doręczono. Powódka twierdziła, że Rada Nadzorcza nie podjęła w tym dniu decyzji o rozwiązaniu umowy o pracę w wyniku wypowiedzenia, albowiem nie poinformowała o tym powódki. Powódka wskazywała nadto, że w dniu 31 stycznia 2017 roku nie świadczyła pracy, co potwierdza brak podpisu na liście. W tym dniu była umówiona na wizytę do lekarza specjalisty, ponieważ źle się czuła. Nie zdążyła jednak udać się do lekarza, uczyniła to 2 lutego 2017 roku i otrzymała zwolnienie lekarskie od dnia 31 stycznia do 20 lutego 2017 roku. W dniu 22 lutego 2017 roku pocztą przesłano powódce treść uchwały nr 07/2007 Rady Nadzorczej zawierającej pisemne oświadczenie o odwołaniu i wypowiedzeniu umowy o pracę. Powódka w tym czasie od 21 lutego do 13 marca 2017 roku korzystała nadal ze zwolnienia lekarskiego.

Dalej powódka podnosiła, że w dniu 31 stycznia 2017 roku nie została zapoznana z treścią wskazanej uchwały, informację o jej treści powzięła w dniu 22 lutego 2017 roku, a to oznacza, że wypowiedzenia dokonał organ niewłaściwy.

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 marca 2017 roku pozwana Spółka, wniosła o odrzucenie lub ewentualnie oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że Rada Nadzorcza w dniu 31 stycznia 2017 roku odwołała powódkę i jednocześnie wypowiedziała jej umowę o pracę. Ponieważ powódka nie chciała odebrać uchwały w formie pisemnej, została ona jej przesłana pocztą. List ten został doręczony w dniu 22 lutego 2017 roku. Na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 31 stycznia 2017 roku powódka została poinformowana przez przewodniczącego rady o podjętych uchwałach. W tym dniu powódka stawiała się w pracy po godzinie 7 rano, przebywała w swoim gabinecie, korzystała ze służbowego komputera i telefonu, spotykała się z pracownikami, brała udział w posiedzeniu Zarządu. Nie podpisała jednak listy pracowniczej oraz z posiedzenia Rady Nadzorczej, ale podpisała listę z posiedzenia Zarządu.

W toku procesu, strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy ustalił następujący stan faktyczny:

Uchwałą Nr 18/2015 Rady Nadzorczej Zakładu (...)

i (...) Sp. z o.o. w B. z dnia 28 maja 2015 roku powódka W. K. została powołana na stanowisko Członka Zarządu i do składu Zarządu (...) z dniem 29 maja 2015 roku.

(dowód: uchwała Nr 18/2015 – w aktach osobowych powódki, część B)

Na mocy porozumienia z dnia 29 maja 2015 roku zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) Sp. z o.o. w B. a Zakładem (...) Sp. z o.o. w B. dotychczasowy pracodawca powódki (...) Sp. z o.o. na podstawie art. 174¹ § 1 kp udzielił W. K. urlopu bezpłatnego na czas podjęcia pracy w (...)K., tj. od 1 czerwca 2015 roku na czas pełnienia funkcji Członka Zarządu w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w B.. Porozumienie zostało zawarte za zgodą powódki, która wystąpiła z wnioskiem o udzielenie urlopu bezpłatnego na czas pełnienia ww. funkcji.

(dowód: porozumienie wraz z wnioskiem o urlop bezpłatny – akta osobowe powódki, część B)

W dniu 1 czerwca 2015 roku pozwany pracodawca (Rada Nadzorcza (...)K.) zawarł z powódką umowę o pracę, na podstawie której powódka W. K. została zatrudniona jako członek zarządu w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony. Z dniem 7 lipca 2015 roku Rada Nadzorcza powołała powódkę na stanowisko Wiceprezesa Zarządu

– Dyrektora Operacyjnego w pozwanej Spółce. Z tym samym dniem W. K. zawarła z pracodawcą porozumienie zmieniające do umowy o pracę w zakresie objętym uchwałą Rady Nadzorczej.

(dowód: umowa o pracę, uchwała Rady Nadzorczej nr (...), porozumienie zmieniające – akta osobowe powódki, część B, k. 4, 14,15)

W dniu 31 stycznia 2017 roku powódka stawiała się do pracy po godzinie 7.00. Nie podpisała listy obecności. Od godziny 8.00 razem

z W. W. przygotowywała materiały na posiedzenie Zarządu. W tym czasie do gabinetu powódki weszła E. S.. Podczas jej obecności powódka odczytała wiadomość przesłaną mailem

o planowanym w tym dniu o godz. 16.00 posiedzeniu Rady Nadzorczej. W. K. skarżyła się do W. W. i E. S., że źle się czuje. W związku z tym nie omawiała zaplanowanych spraw z E. S.. Następnie około godziny 12.00 rozpoczęło się posiedzenie Zarządu, w którym W. K. uczestniczyła. W posiedzeniu tym brała czynny udział i podpisała listę obecności. Posiedzenie trwało do godziny 15.00.

(dowód: zeznania powódki W. K. – k. 95- 96 w zw. z k. 198,

k. 198; zeznania pozwanego P. K. – k. 96-98 w zw. z k. 199, k. 199-200; zeznania świadków: E. S. – k. 176-177, W. W. – k. 177-179; D. O. – k. 100-101; B. K. – k. 174; lista obecności – k. 38)

Tego dnia o godzinie 16.00 rozpoczęło się posiedzenie Rady Nadzorczej pozwanej Spółki. Uczestniczyli w nim H. M., C. W., M. K., M. R. i reprezentujący właściciela J. B.. Przebieg posiedzenia protokołowała i nagrywała D. O..

W tej części posiedzenia doszło do ukonstytuowania się Rady Nadzorczej

i wyboru H. M. na przewodniczącego Rady. W posiedzeniu tym nie uczestniczyli członkowie Zarządu pozwanej Spółki.

(dowód: zeznania świadków: H. M. – k. 99-100; M. R. – k. 175-176; D. O. – k. 100-101; protokół Nr (...) – k. 183, lista obecności – k. 184, informacja o zwołaniu posiedzenia – k. 185)

Następnie za zgodą członków Rady Nadzorczej, tego samego dnia, bez formalnego zwołania, odbyło się drugie posiedzenie Rady Nadzorczej, którego przedmiotem było odwołanie dotychczasowego Zarządu i powołanie nowego Zarządu. Dokumenty z tym związane dostarczył przewodniczącemu Rady J. B.. W czasie posiedzenia członkowie Rady Nadzorczej przyjęli uchwały w sprawie odwołania prezesa i wiceprezesa Zarządu Spółki, powołania prezesa Zarządu oraz w sprawie wynagrodzenia dla prezesa Zarządu. Dokumenty do głosowania przygotowała D. O..

W czasie posiedzenia nie sporządzała notatek, potem sporządziła protokół. Po przeprowadzeniu głosowania około godziny 18.00 na posiedzenie zostali poproszeni dotychczasowi członkowie Zarządu Spółki – (...)

i W. K.. W tej części posiedzenia nie uczestniczyła D. O.. Przewodniczący Rady Nadzorczej H. M. poinformował P. K. i W. K. o decyzji Rady. Powiedział, że Rada Nadzorcza

w imieniu właściciela odwołała dotychczasowy zarząd i powołała nowy

w osobie P. K.. W. K. przedstawił informację o odwołaniu

z funkcji Wiceprezesa w Zarządzie. Nie mówił nic o wypowiedzeniu umowy

o pracę. Powiedział, że wszystko będzie później w uchwale. Na posiedzeniu Rady powódce nie doręczono uchwały w tym przedmiocie. W. K. nie podpisała listy obecności na posiedzeniu Rady Nadzorczej. Po przekazaniu tej informacji opuściła posiedzenie.

(dowód: zeznania powódki W. K. – k. 95- 96 w zw. z k. 198, k. 198; częściowe zeznania pozwanego P. K. – k. 96-98 w zw. z k. 199, k. 199-200; zeznania świadków: M. R. – k. 175-176; D. O. – k. 100-101; częściowe zeznania świadka H. M. – k. 99 -100; protokół nr (...) - k. 36; uchwała Nr 07/2017 – k. 37; regulamin Rady Nadzorczej – k. 192-194)

Po opuszczeniu posiedzenia W. K. przekazała W. W., że została odwołana. Około godziny 19.00 zadzwoniła do niej E. S. z pytaniem o stan zdrowia. Jej także powódka powiedziała, że została odwołana z Zarządu. Nie mówiła nic o wypowiedzeniu umowy

o pracę.

(dowód: zeznania powódki W. K. – k. 95- 96 w zw. z k. 198, k. 198; zeznania świadków: E. S. – k. 176-177, W. W. – k. 177-179)

Następnego dnia powódka udała się do lekarza i otrzymała zwolnienie lekarskie na okres od dnia 31 stycznia 2017 roku do 20 lutego 2017 roku. Potem korzystała z dalszego zwolnienia lekarskiego od 21 lutego do 13 marca 2017 roku.

(dowód: zeznania powódki W. K. – k. 95- 96 w zw. z k. 198, k. 198; zaświadczenie lekarskie – k. 9)

Pismami z dnia 31 stycznia 2017 roku, przesłanymi pocztą w dniu 1 lutego 2017 roku, pozwany pracodawca zawiadomił Związek Zawodowy (...) i Komisję Zakładową (...) działającą w pozwanym zakładzie o zamiarze rozwiązania z powódką umowy o pracę za wypowiedzeniem z powodu jej odwołania ze stanowiska przez Radę Nadzorczą. Obie organizacje związkowe udzieliły odpowiedzi, że powódka nie jest ich członkiem i w związku z tym nie zajmują stanowiska w tej sprawie.

(dowód: pisma do organizacji związkowej - k.40-41; pismo (...) – k. 42; zeznania świadka P. W. – k. 197)

Wraz z pismem z dnia 7 lutego 2017 roku, doręczonym W. K. w dniu 22 lutego 2017 roku pozwany pracodawca przesłał powódce kopię uchwały nr 07/2017 Rady Nadzorczej opatrzonej datą 31 stycznia 2017 roku i wezwał W. K. do zwrotu posiadanego mienia Spółki w postaci komputera przenośnego i telefonu. Nadto poinformował powódkę, że dokonano uprzątnięcia materiałów, dokumentów i urządzeń znajdujących się w jej gabinecie. Do pisma załączono także wypowiedzenie umowy w sprawie korzystania ze służbowego telefonu. W treści załączonej uchwały nr 07/2017 Rady Nadzorczej w § 1 wskazano, że w związku z odwołaniem powódki z funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki Rada Nadzorcza rozwiązuje z powódką za wypowiedzeniem umowę o pracę na stanowisku Wiceprezesa Zarządu – Dyrektora Operacyjnego Spółki. Określono, że okres wypowiedzenia upływa w dniu 30 kwietnia 2017 roku oraz, że w okresie wypowiedzenia W. K. zostaje zwolniona z obowiązku świadczenia pracy, po uprzednim wykorzystaniu przysługującego urlopu. W treści uchwały zawarto pouczenie o prawie i terminie wniesienia odwołania do sądu.

(dowód: pismo z dnia 7.02.2017 r. – k. 11, wypowiedzenie umowy dot. telefonu – k. 12, uchwała nr 07/2017 – k. 13)

Miesięczne wynagrodzenie W. K., obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy stanowi kwotę 12.195,39 zł.

(dowód: notatka służbowa z kartoteką zarobkową – k. 189-191)

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie poczyniono w oparciu o zeznania stron i świadków oraz w oparciu o dokumentację pracowniczą powódki, której żadna ze stron nie kwestionowała, a także na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy.

Dokonując oceny materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki W. K. w zakresie przebiegu zdarzeń w dniu 31 stycznia 2017 roku. Zeznania te są spójne, konsekwentne, pokrywają się z zeznaniami świadków E. S., W. W., D. O., B. K.. Wynika z nich, że powódka w dniu 31 stycznia stawiała się w pracy po godzinie 7.00, razem z W. W. przygotowywała materiały na posiedzenie Zarządu, w którym uczestniczyła. Oznacza to, że powódka świadczyła pracę w tym dniu. Stąd też Sąd uznał, zeznania powódki w tym zakresie za niewiarygodne. Jednocześnie z zeznań powódki oraz świadków E. S. i W. W. wynika, że W. K. źle się w tym dniu czuła i dlatego pracę świadczyła w zmniejszonym zakresie.

Jeśli chodzi o udział powódki w posiedzeniu Rady Nadzorczej,

a w szczególności o zakres przekazanych jej informacji przez przewodniczącego Rady, Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódki W. K., natomiast odmówił wiarygodności zeznaniom pozwanego P. K. oraz świadka H. M. w części, w której podają, że H. M. oprócz informacji o odwołaniu powódki z funkcji Wiceprezesa Zarządu, przekazał jej informację o wypowiedzeniu umowy o pracę. Za niewiarygodne Sąd uznał także twierdzenia pozwanego oraz zeznania świadka, że powódce przedstawiono uchwałę Rady Nadzorczej podjętą w tym zakresie. Okoliczności tej oprócz powódki nie potwierdził uczestniczący w posiedzeniu członek Rady Nadzorczej, świadek M. R.. Nie uzyskano przy tym potwierdzenia na piśmie, że powódka została z uchwałą zapoznana i ją otrzymała.

Z działań podjętych następnie przez stronę wynika wręcz, że powódka nie została poinformowana o wypowiedzeniu umowy, bowiem pozwany następnego dnia po posiedzeniu Rady Nadzorczej, w dniu 1 lutego 2017 roku na piśmie zawiadomił organizacje związkowe o zamiarze wypowiedzenia umowy o pracę powódce, a następnie wraz z pismem z dnia 7 lutego 2017 roku przesłał W. K. kopię uchwały Rady Nadzorczej.

Sąd pominął zeznania świadka P. C., gdyż nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy zważył co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Stosownie do postanowień art. 44 kp pracownik może wnieść odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę. W myśl przepisu art. 45 § 1 kp w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia lub o przywróceniu do pracy albo o odszkodowaniu (gdy umowa uległa już rozwiązaniu). Wypowiedzenie jest nieuzasadnione, jeżeli nie opiera się na ważnych i rzeczywistych przyczynach.

Przyczyny uzasadniające wypowiedzenie umowy o pracę na czas nie określony mogą leżeć zarówno po stronie pracownika, jak i po stronie pracodawcy, albo też po obu stronach łącznie. Gdy chodzi o pracownika mogą być przez niego zawinione, albo niezawinione. Ocena zasadności wypowiedzenia umowy o pracę w ramach art. 45 § 1 kp powinna być dokonana nie tylko z uwzględnieniem interesów pracownika związanych ze stosunkiem pracy, ale także z uwzględnieniem słusznego interesu zakładu pracy, który należy oceniać w powiązaniu z istotą i celem stosunku pracy.

Bezsporną w przedmiotowej sprawie jest okoliczność, iż uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 28 maja 2015 roku powódka została powołana na stanowisko członka zarządu i do składu zarządu pozwanej Spółki (...) z dniem 29 maja 2015 roku. Następnie pozwany pracodawca w dniu 1 czerwca 2015 roku zawarł z powódką umowę o pracę, na podstawie której W. K. pracowała jako członek zarządu w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony, a następnie na stanowisku Wiceprezesa Zarządu – Dyrektora Operacyjnego.

Z kolei uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 31 stycznia 2017 roku powódka została odwołana z funkcji członka Zarządu pozwanej Spółki. Ustanie stosunku korporacyjnego w spółce kapitałowej nie prowadzi do automatycznego ustania stosunku pracy, chyba że chodzi o terminową umowę o pracę zawartą na czas pełnienia przez pracownika funkcji w zarządzie spółki. Do rozwiązania stosunku pracy wiążącego pracownika ze spółką konieczne jest podjęcie dodatkowych czynności – wypowiedzenie umowy o pracę. Stosunek pracy jest odrębnym stosunkiem prawnym od członkostwa w zarządzie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w którego zakresie członek zarządu jest osobą trzecią względem spółki i o treści jego praw pracowniczych decyduje treść stosunku pracy (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2000 r., I PKN 404/99, OSNAPiUS 2001 nr 10, poz. 347).

W wyroku z dnia 18 grudnia 2002 r. I PK 296/02 (opubl. Legalis nr 215276) Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że skoro odwołanie z funkcji członka zarządu następuje z chwilą podjęcia stosownej uchwały, to z tą chwilą do podejmowania wszelkich czynności w imieniu spółki wobec osób, które utraciły członkostwo, uprawniony jest zarząd. Konieczność reprezentowania spółki przez radę nadzorczą, a nie przez zarząd, dotyczy tylko umów pomiędzy spółką a członkami

zarządu, nie zaś byłymi członkami zarządu. Z kolei w orzeczeniu z dnia 13 kwietnia 1999 r. (I PKN 3/99, OSNAPiUS 2000 nr 12, poz. 460) Sąd Najwyższy przyjął, że jedynie w sytuacji jednoczesnego odwołania z zarządu i rozwiązania umowy o pracę do czynności tej jest uprawniona rada nadzorcza, przy czym osoba, której dotyczą te czynności, powinna w tym samym czasie zostać z nimi zapoznana.

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie powódce w dniu 31 stycznia 2017 roku nie doręczono uchwały o odwołaniu z funkcji członka zarządu i wypowiedzeniu umowy o pracę, ani też nie poinformowano powódki o wypowiedzeniu jej umowy o pracę. Wynika to nie tylko z zeznań powódki, ale przede wszystkim z działań podjętych następnie przez stronę pozwaną. Po pierwsze pozwany nie uzyskał potwierdzenia na piśmie, że powódka zapoznała się z treścią uchwały i została jej ona doręczona w dniu 31 stycznia 2017 roku. Po drugie pracodawca następnego dnia, tj. w dniu 1 lutego 2017 roku na piśmie zawiadomił organizacje związkowe o zamiarze wypowiedzenia umowy o pracę powódce, a następnie wraz z pismem z dnia 7 lutego 2017 roku przesłał W. K. kopię uchwały Rady Nadzorczej, którą powódce doręczono w dniu 22 lutego 2017 roku.

Przedstawione działanie pozwanego wprost wskazuje, że w dniu 31 stycznia 2017 roku powódce nie złożono oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę, bowiem gdyby tak było, to kierowanie po fakcie zawiadomienia do związków zawodowych o zamiarze rozwiązania stosunku pracy z powódką pozbawione byłoby sensu. Podobnie też brak jakiegokolwiek logiki w przesyłaniu powódce przedmiotowej uchwały Rady Nadzorczej, skoro z jej treścią miała zostać zapoznana w dniu 31 stycznia 2017 roku.

Treść tej uchwały została powódce doręczona dopiero w dniu 22 lutego 2017 roku, zatem nie można mówić, że obie czynności - odwołanie z funkcji w Zarządzie i wypowiedzenie umowy o pracę podjęto równolegle. Oznacza to, że dokonać wypowiedzenia umowy o pracę powódce mógł tylko zarząd. Nie ma przy tym znaczenia fakt zawarcia umowy przez radę nadzorczą. Nie można bowiem wyprowadzać wniosku o uprawnieniu do dokonania wypowiedzenia z tego, jaki organ zawarł umowę o pracę.

Ponieważ o wypowiedzeniu umowy o pracę powódka została poinformowana w dniu 22 lutego 2017 roku poprzez doręczenie kopii uchwały Rady Nadzorczej, uprawnionym jest twierdzenie, że wypowiedzenia dokonał nieuprawniony organ, gdyż zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w powołanym wyroku z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie I PK 296/02, zasada dopuszczająca równoległe odwołanie i wypowiedzenie umowy o pracę przestaje obowiązywać z chwilą odwołania danej osoby z funkcji w zarządzie, bez dokonania wypowiedzenia w tym samym czasie. Organem właściwym do rozwiązania stosunku pracy staje się zarząd. W rozpoznawanej sprawie należy przyjąć, że powódka została najpierw odwołana z funkcji członka zarządu, wypowiedzenie umowy o pracę przez radę nadzorczą zostało dokonane później, a nie równocześnie z odwołaniem. Z kolei Zarząd pozwanej Spółki nie złożył powódce odrębnego oświadczenia woli w zakresie rozwiązania stosunku pracy.

Nadto wskazać należy, iż do wypowiedzenia stosunku pracy doszło w okresie usprawiedliwionej nieobecności powódki spowodowanej chorobą, bowiem w dniu 22 lutego 2017 roku W. K. korzystała ze zwolnienia lekarskiego. Tym samym doszło do naruszenia przepisu art. 41 kp, który stanowi, że pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Wskazać trzeba, że gdyby powódce wypowiedziano umowę o pracę w dniu 31 stycznia 2017 roku w sposób prawidłowy, to złożenie zaświadczenia o niezdolności do pracy na ten dzień nie miałyby wpływu na skuteczność tego wypowiedzenia. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego wypowiedzenie umowy o pracę pracownikowi, który świadczył pracę a następnie wykazał, że w dniu wypowiedzenia był niezdolny do pracy z powodu choroby, nie narusza art. 41 kp (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1997 r., I PKN 322/97, OSNAPiUS 1998 nr 15, poz. 451).

Na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy nie ma wpływu przynależność powódki do organizacji związkowej u pracodawcy, który udzielił jej urlopu bezpłatnego na czas pełnienia funkcji w pozwanej Spółce, w której powódka jednak nie była członkiem organizacji związkowej.

Zgodnie bowiem z treścią art. 38 § 1 kp o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony pracodawca zawiadamia na piśmie reprezentującą pracownika zakładową organizację związkową, podając przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy. Treść tego przepisu jednoznacznie wskazuje, że konsultacja odnosi się wyłącznie do zakładowej (działającej w danym zakładzie pracy) organizacji związkowej reprezentującej pracownika.

Reasumując, z przyczyn przedstawionych powyżej, pracodawca dokonując wypowiedzenia umowy o pracę powódce naruszył przepisy

o rozwiązywaniu umów w tym trybie. W szczególności nie ulega wątpliwości, że strona pozwana dokonując wypowiedzenia powódce umowy o pracę naruszyła przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę przez to, iż wypowiedzenie zostało dokonane przez podmiot do tego nieuprawniony. Wypowiedzenie umowy o pracę powoduje rozwiązanie stosunku pracy również wówczas, gdy oświadczenie to złożył niewłaściwy organ osoby prawnej, nie zmienia to jednak faktu, że rozwiązanie takie, w świetle art. 45 kp jest wadliwe, sprzeczne z przepisami o wypowiedzaniu umów o pracę.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, Sąd uznał powództwo za uzasadnione i na podstawie art. 45 § 1 kp w zw. art. 47¹ kp zasądził na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 30.000 zł, wskazanej w pozwie, nie przekraczającej 3-miesięcznego wynagrodzenia powódki. Wynagrodzenie W. K., obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy stanowiło bowiem kwotę 12.195,39 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc. Oddaleniu podlegało żądanie odsetek od dnia wniesienia pozwu. Odsetki należne są od daty doręczenia pozwu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc, wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość tych kosztów Sąd ustalił na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.)

w zw. z art. 98 kpc Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.500,00 złotych, tytułem opłaty od pozwu, której powódka nie miała obowiązku uiścić.

Na podstawie art. 477² § 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty nieprzekraczającej jednomiesięcznego wynagrodzenia powódki.